



Нема ничег погубнијег по демократију од страха. Страх од друге нације или вере или расе, страха од губитка радног места, страха од избеглица, страха од гастарбајтера, страха од корона вируса.

Сваки диктатор или модеран аутократа, свака популистичка, антисистемска партија која жели да дође на власт, манипулише страхом. Сваки вођа изазивањем страхова уједињује свој народ око себе, док на крају страх од вође не уједини његове следбенике против свих оних који не желе да буду вођени. Тај процес се одвија корак по корак, док на крају вођа не узме себи за право да буде тумач народне воље, да се зарад "општег добра" уздиже изнад устава и закона и доноси одлуке мимо државних институција које их покорно спроводе.

Свака диктатура или модерна аутократија има, такође, патронистички однос према народу: Пошто ви не знате шта је добро за вас, ми ћемо да вас натерамо да радите у корист своје добробити.

Нико не спори да је у случају елементарних непогода, у какве спада и пандемија корона вируса, зарад општег добра понекад неопходно ускраћивање појединих индивидуаних слобода. Нико ко није стручњак за епидемије и вирусе не би требало да се прави паметан какве мере су неопходне да би се сузбило ширење вируса, спречио колапс здравственог система и у што већој мери сачувало здравље грађана, наравно у оквиру устава и закона.

Нелагоду, међутим, изазива са колико лакоће међу грађанима уједињеним у страху од корона вируса, али и код судских власти, пролазе у најмању руку правно упитне мере извршне власти, као што је проглашавање ванредног стања уместо ванредне ситуације, патролирање војника са дугим цевима градом у мирнодопским условима или увођење старосне дискриминације апсолутном забраном кретања људима старијим од 65 година.

